

Зотплуйсь



Ч.П. 4 (389)

КВИЕНЬ — APRIL

1990

ГОТУЙСЬ

Журнал пластового новацтва
Видає Головна Пластова Булава

Редагує Колегія

пл. сен. Тоня Горохович, пл. сен. Денис Беднарский

“HOTUYS”

a Ukrainian Monthly Magazine for Children
published by Plast Publishing,
2199 Bloor St., West,
Toronto, Ont., M6S 1N2, Tel.: (416) 769-7855

З друкарні Мирона Баб'юка
1525 Emerson Street
Rochester, N.Y. 14606
Tel.: (716) 458-2133

Адреса Редакції і Адміністрації:
HOTUYS MAGAZINE
2199 Bloor St. West.
Toronto, Ont., M6S 1N2,
Canada Tel.: (416) 769-7855

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА „ГОТУЙСЬ” ВІД СІЧНЯ 1989 р.
25.00 американських доларів.
Ціна одного прим. — \$2.50

„Готуйсь”
Інтернаціональне стандартно-серійне число
(ISSN) 00468061

PLAST UKRAINIAN YOUTH ORGANIZATION
144 Second Ave., New York, NY 10003



• Ілюстрації в цьому числі: Д. Даревич, Е. Козака, В. Ковальчук, О. Кохана, М. Левицького.

• На обкладинці: Писанка Е. Козака в отриманні з птахами, що несуть писанки Вікторії Ковальчук (запозичення з „Веселки” ч.4.(80) і книжки Анатолія Камінчука „Дятлик школу відкриває” Київ 1989.

ЗМІСТ

Сторінка

1. М. Колодязинська: Христос Воскрес
2. Ю. Ігорків: Писанки
ххх: Легенда
3. Сестричка Уля: Школярі з Києва вивчають історичні пам'ятки
7. О. Журавлина: Лекція філософії 10-річного Вови
8. П. Воронько: Оленка маленька
П. Воронько: Причина
9. Сторінки для пластових малят:
Б. Списаренко: Бджілка, Море
Роляник: Великодні гості
10. П. Воронько: Весняночка
П. Воронько: Облітав журавель
А Камінчук: Барвіночку синьоокий
Усміхнися, Що за диво?
11. Ікер: Писанки для Оленки
12. Б. Списаренко: Сонечко
13. Крутиголівки для мудрої дитинки
14. Наше листування
16. Пісні: Десь тут була Подоляночка
Та внадився журавель, Загадки
Галерія „Готуйсь”, Майстеркування
Розгадки крутиголівков



**Цьогорічне
наше гасло:**

**ПРАЦЮЙ НАД СОБОЮ —
ДЛЯ СЕБЕ
І ДЛЯ ІНШИХ!**





У РАДІСНИЙ ПРАЗНИК ХРИСТОВОГО
ВОСКРЕСІННЯ

УСІМ УКРАЇНСЬКИМ ДІТЯМ В УКРАЇНІ
І НА ПОСЕЛЕННЯХ У СВІТІ

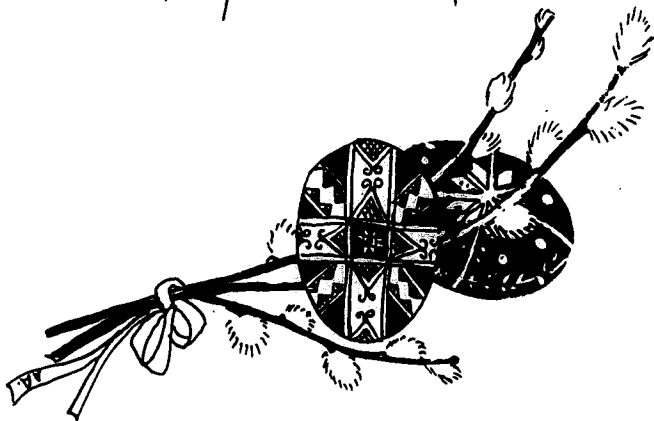
НОВАЧКАМ І НОВАКАМ,

БРАТЧИКАМ І СЕСТРИЧКАМ, УСІМ
ПРОВІДНИКАМ ПЛАСТУ ТА БАТЬКАМ
НОВАЦТВА НАЙСЕРДЕЧНІШІ

ПОБАЖАННЯ ЩАСТЯ І ЗДОРОВ'Я

БАЖАЄ

Редакція та Адміністрація „Готуйсь”



ХРИСТОС ВОСКРЕС!

”Христос Воскрес!” — величну звістку
розносять дзвони голосні.

Вони хочуть збудить природу,
що в зимовому спала сні.

”Христос Воскрес” — співає пташка
вернувшись з вирію в свій край,
в годину світлу гадає
знайти і тут коханий рай.

”Христос Воскрес” — говорить сонце
з весняних радісних небес!

Життя воскресло і надія, —
Христос Воскрес! Христос Воскрес!

М. Колоджинська

Христос Воскрес!

ПИСАНКИ

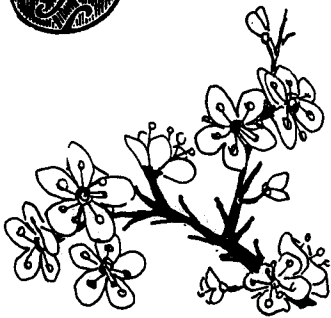
Написала для діток
Цілу копу писанок:
Ці в пасочки, ті в квіточки,
Ці в зелені знов листочки,
Ці в метелики дрібні,
Ці у хрещики рясні.
Різновзори і барвисті,



І райдужні, і цвітисті,
Ціла копа писанок
Для маленьких діточок.
Ми радієм писанками
І співаємо з пташками
Пісню до небес,
Що Христос воскрес-воскрес!



Ю. Ігорків



ХРИСТОС І ТЕРНИНА

(Легенда)



Тернина — кущ, що росте при дорогах. Цвіте він гарним пахучим білим квітом. Квіт радує подорожніх, коли вони втомлені зупиняються на відпочинок.

Але, крім цвіту, терен не має нічого привабливого, навпаки — гілки його покриті гострими колючками, тому й тварини його обминають.

З галузок тернини був сплетений вінок, що ранив чоло розп'ятому Христові. Тому й терня стало знаком (символом) страждання. Та давно колись тернина не мала білого квіту. Про це розповідає легенда:

Римські вояки вели Христа з Оливного городу на суд полем, на якому росте тернина. Коли від подуву вітру Ісусова одежа діткнулася тернини, вона болісно застогнала.

— Чого так важко зідхаєш, тернино? — запитав Христос.



— Соромно мені, Сину Божий, біль крає моє серце, що мої колючки ранимуть Твоє чоло. Із терня мого фарисеї готують вінець на Твоє чоло. Як відвернути лихо? Я не повинна у цьому злочині!

Зрадив Христос співчуттям куща і сказав:

— Так станеться справді! Та це моє призначення. Вини твоєї у тому не буде! Твоє милосердя і співчуття бачить Бог. А твоя невинність буде засвідчена перед усіма. На знак того, що ти невинна, янголи небесні щовесни обсипають тебе білим запашним квітом, мов янгольськими сніжно-білими шатами.

Христос доторкнувся куща і він покrywся рясним білим цвітом. І відтоді щороку цвітує тернина і пригадує світові про Христові муки і про свою невинність.

ШКОЛЯРІ З КИЄВА ВИВЧАЮТЬ ІСТОРИЧНІ ПАМ'ЯТКИ

*Я торкнувся землі
Після дощу,
Вона квітить — люблю.*

Про це розповідає у своєму журналі „Пам'ятки України” його Редакція.

Щоб не дати „дитячому серцю зачерствіти” zorganizував один із учителів (прізвища не подано!) гурток бажаючих вивчати історію української культури.

У школі вони вивчають мітологію, історію християнства, ходили на прогулянки по київських горах, шукали в літописах за описами Віщого Олега, Бориса і Гліба у Вишгороді, прочитали „Повість минулих літ” і „пішли” до літописця Нестора. А при кінці навчального року помандрували на Полісся, воно ж зродило славний твір „Слово о полку Ігоревім”. Найперше відвідали місто з XII ст. Уненіж (Ніжин). У ньому був великий розквіт культури, у городі значну роль відіграли греки. Середмістя й досі називається у народі „Грецією”. В місті 18 храмів, було Александрійське грецьке училище, що його оснував рід Фундуклеїв (на їх честь названо було вулицю в Києві Фундуклеївська).



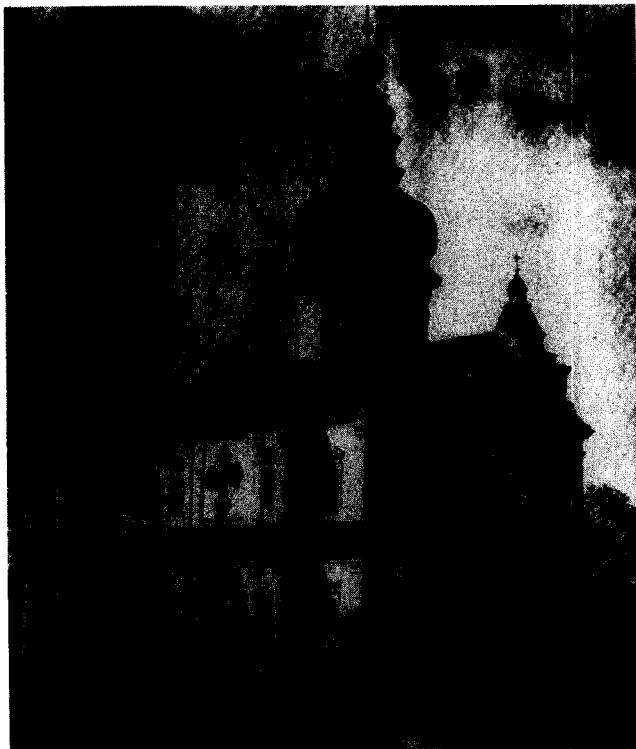
В городі Ніжин, що пов'язаний з родом Гоголів, на вулицях і в установах зустріли наші мандрівники людей зовнішньо схожих на Миколу Гоголя. Тут зберігається гоголівщина також у назві ліцею. Існує в ньому Спаський собор, але він порожній, порослий лісом... Учні



Школярі — учасники мандрівки



Церква св. Іллі (XVII ст.), Чернігів



Собор св. Трійці, монастир (1679-1689), Чернігів

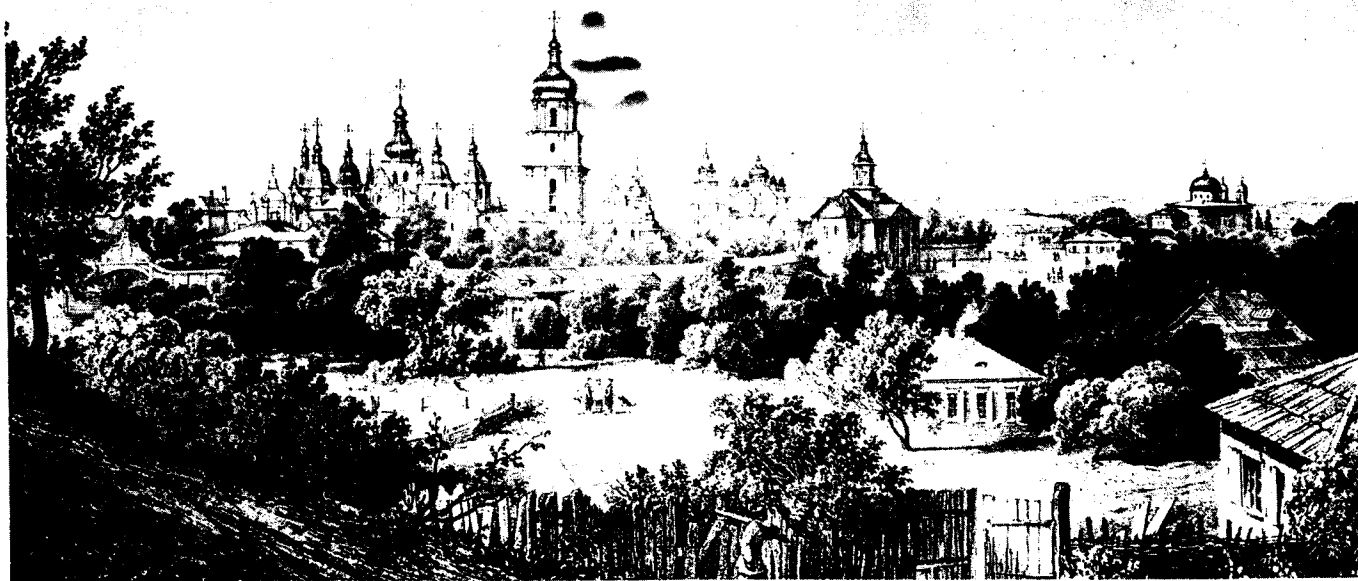
допитувалися вчителя — чому він внутрі більший, аніж зовні. Була зустріч мандрівників з місцевими дітьми, роздали їм журнал „Пам'ятки України”, реклями, календарики. Вони раділи, дякували, але дорослі дивувалися: „А чому журнал фонда культури не на руском?” (тобто — чому цей журнал не



Церква Святої Богородиці, Пирогощі, Київ-Поділ

російською мовою?). Та діти знайшли спільну мову.

Коли оглядали Собор св. Трійці, вчитель дивувався, що ця святиня рік тому мала облуплені стіни, а тепер він сяяв навіть у ночі, а на могилі Л. Глібова (яку він з товаришем минулого року вичистили від бур'яну), тепер на ній пишалися яскраві квіти.



Верхнє місто — Київ. Вигляд із заходу (1854)

ДІТИ МАНДРУЮТЬ — ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ З ПАМ'ЯТКАМИ

«Пам'ятки України»



На благодійній зустрічі-концерті
«Благословіть!»

Чигирине, Чигирине... Де щире, де
справжнє?

Панахида на козацькій Розритій могилі
поблизу Яснозір'я.



Учасників експедиції запросили до
дитячого садочка с. Мишуриноного Рогу.
Співає М. Товкайло.

Експедиційний прапор...

Чим я не козак?



Та не така доля є Єлецького монастиря (XII) ст. — у давній церкві — тепер спортова заля, а сама Успенська святиня ціла сіра від пороху й дощів, є в пляні зробити в ній найбільший кінотеатр у Чернігові. Діти були вражені цим:

— А чому всі собори тут не такі, як у Києві, а якісь нахабні? — питали.

А у ввечері за час дозвілля була розмова з дітьми про те, що свобода, внутрішня незалежність наша видна у всьому тому, що ми робимо, як поводимося, що про свободу говоримо.

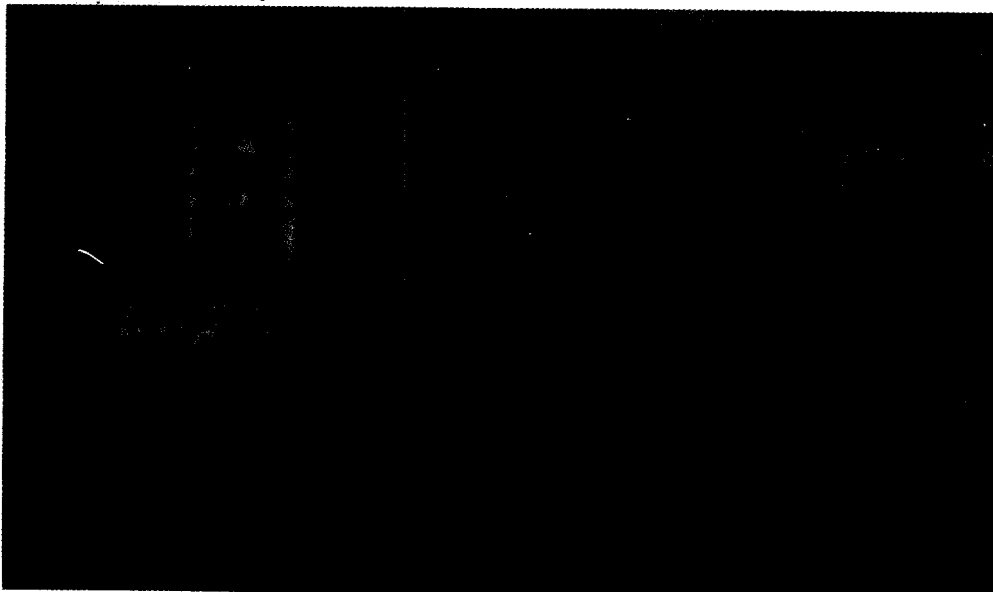
А коли мандрівники були в Новгороді Сіверському, вони ввечері чули над Десною іржання коней в поході Ігоря на половців, „бачили”, як літали лебеді. А коли прибули до Путивля, то на горбку, де був княжий замок, чули як „Ярославна плаче”. А вже на вершині гори над Сеймом перечитувати „Слова” не треба було, ні пояснень дітям, ні нагадувати тексту „Слова”, твір став близьким їм і без того. „Поклонилось дерево з тугою до землі” мандрівникам на прощання. А вони поспішали до Святої Богородиці Пирогощі, бо відчували, що і там і тут земля свята...

Подано зміст за дописом „Діти мандрують у ”Пам’ятки України” ч. 4/1989. Сестричка Уля



ЗАПИТАННЯ:

1. Що запланував учитель зробити з дітьми, щоб їхні серця не зачерствіли?
2. Якими шляхами діти з учителем мандрували? Подайте місцевості й славні пам’ятки у них.
3. У якому стародавньому місті є 18 храмів? Чому саме у ньому їх аж стільки?
4. Чому в Ніжені зберігається „гоголівщина”, тобто багато того, що нагадує про великого письменника Миколу Гоголя?
5. Яка причина того, що мешканка Ніжина дивувалася, коли діти роздали місцевим дітям друковані речі українською мовою, чому у них нема мови російської?
6. Чому вчитель дивувався, побачивши Собор св. Трійці, чому були вражені діти, коли оглядали Успенську святиню в Чернігові?
7. Як пояснив вчитель дітям явище, яке вони назвали „нахабні собори” в Чернігові, порівнюючи їх з святинями в Києві?
8. Що підсвідомо бачили й пережили діти, перебуваючи в Новгороді Сіверському?
9. Поясніть вислів: „Поклонилось дерево з тугою до землі”, коли мандрівники відходили з цього города, поспішаючи до Києва, до Святої Богородиці Пирогощі?



Почаївська Лавра з півдня

ЛЕКЦІЯ ФІЛОСОФІЇ 10-РІЧНОГО ВОВИ



Знаєте — хто подав цю лекцію дорослим? Погляньте на цього хлопчика. Це він відповідав на питання дорослих, що їх бачимо намальованими на картині, що зветься коляж. А хлопчик є на фотографії. Йому 10 років. З ним провели в редакції газети розмову, даючи питання зовсім не для дітей. Вони хотіли знати, як уявляє дитина своє життя в майбутньому коли буде дорослою у 21 сторіччі. Ось ці питання і відповіді (хлопчик був дуже поважний і чемний):

„Чи ти думаєш про майбутнє, уявляєш своє життя у 21 сторіччі?”

„О так! Я завжди міркую над цим”.

„Кого і що ти любиш, чого ні, чого, боїшся, а про що мрієш, думаючи про майбутнє?”

„О так, я люблю Маму. Ой, люблю і Тата, а також відео, морозиво, шоколаду, їзду на ровері, їзду довкола на коні — часом, пригоди, плавання, Джона Леннона, Пауля МкКартнея, Міхаеля Джаксона, Бруса Леєя, гру в шахи, святкування Нового Року, сніг надворі, море, сонце, Пепсі напиток... Не люблю, стояння в черзі, зібрання, переповнені

трамваї, коли вони заставляють тиснутися і відчувати тоді біль... Я мрію мати моторовий велосипед, рекордер на тасьми, плавання Дніпром і мити яхту, щоб відвідувати інші країни, мрію бути завжди з Мамою, бути сильним і відважним, не хочу, щоб були війни...”

„А зацікавлений ти політикою!”

Він задумався хвильку мовчки, усміхаючись.

„О так, я знаю тепер ми маємо великий поспіх, зміни, перебудову, багато змін і демократію”.

„А які зміни відносяться до тебе!”

„Це свобода слова, вільні вибори, різноманітність фільмів і рок-музика”.

„А чого ти потребуєш для свого щастя!”

„Я ж тільки що сказав — рекордер на тасьми, яхту й моторовий велосипед, щоб найперше відвідати Європу, потім — далі Тагіті. Я також хотів би мати підводну лодку, і водний літачок”.

„А як ти уявляєш себе — будеш щасливий все своє життя?”

„Ні, я буду мати працю!”

„А як плянуєш — ким будеш з професії?”

„Кінооператор, маляр або міністер заграничних справ”.

„!!!”

„Якщо ж я стану міністром заграничних справ, я доставлятиму жвачку для моїх приятелів, кредитки до уст і маєтки для Мами”.

„Чи ти любиш читати?”

„О, так, я люблю Джека Лондона, Іссака Асімова Ілфа і Петрова, розповіді про Карлссона...”

„А що це щастя? Що воно?”

Він задумався. По хвилині відізався:

„Щастя є тоді, коли нема зла, нема болю, нема невдач”.

„Чи будеш ти щасливим у 21 сторіччі?”

„Не знаю”.

„Чому?”

„Це може бути, Я хотів би, я сподіваюся”.

„А чому ж би ні! Ми працюємо над тим, щоб були добрі люди в народах, а серед них щасливі всі”.

Хлопчик усміхнувся і наша філософська розмова несподівано обірвалася. Він почув голос з балькону кондомініюма:

ОЛЕНКА МАЛЕНЬКА

— Оленко маленька,

Чому ти раденька?

— Бо в мене весела рідня.

— Чому в тебе очі

Такі голубенькі?

— На небо дивлюся щодня.

— Чому це у квітах

У тебе сукенка?

— В квітник я ходжу по росі.

— Розумна, Оленко,

Чому ж ти маленька?

— Тому я маленька?

Що звуся Оленка, —

Оленки маленькі усі.

Платон Воронько

„Вовчику, ходи вже!” Він глянув на мене, прохаючи пробачення, забрав свій багаж і готовий був відійти... „Зачекайте, прошу, не йди якраз тепер, — просив я. „Яке твоє ім'я?”

„Я називаюся Вова, мені тепер 10 років, а буде мені 21 у 2000... Допобачення!”

Він поскакав в напрямі дому, підкидаючи м'ячиком, що його підняв на стежці, оглянув його, думаючи, що хтось його загубив, і зник за дверима будинку.

Запитання:

1. Чому дорослі люди цікавилися думками хлопчика про майбутнє його життя?
2. Чи хлопчик говорив правду у своїх відповідях дорослому учасникові розмови? А чи Твої відповіді були б подібні?
3. Які твори з літератури української чи інших народів Ти любиш? Вчисли все інше своє улюблене. Воно, мабуть, не буде таким, чи хоч би подібним трохи до Вовиних.
4. Що хотів би/-ла б Ти мати для того, щоб почуватися щасливим/-вою?
5. Яку професію Ти хотів би/-ла б мати в дорослому віці?
6. Чого Ти тепер потребуєш, для свого щастя — тепер, коли ще Твій вік дитячий?

Олександр Журавлина

Перекладено з англійської мови

„Вісті з України” ч. 52/1989



Платон Воронько

ПРИЧИНА

Другий день лежить хлопчина

В ліжку у кутку.

І на те була причина:

В батьковім садку

Обірвав хтось грушку тихо

Аж до верхніх віт.

Ось у хлопця з того лиха

Й заболів живіт.



Сторінки пластових малят



ВЕЛИКОДНІ ГОСТІ

До малого Славчика
Прибігали зайчики —
Отакі то в нього гості:
Довговухі, куцохвості,
У сіреньких козушках,
на легеньких лапочках —
Із городу на тік
Скік-скік!

У кожного зайчика
У кошику яєчка,
Синьо-жовто змальовані,
Сорокато цяцьковані,
Крашанки, писанки —
А гарненькі такі,
Мов квітки!

Вітаються зайчики:
„Як ся маєш Славчику!
Будь зі святами здоровий,
Малий друже наш чудовий,
Просим, просим чемно ми:
Подаруночки приймай
І в гостину до нас
Прибіжи хоч на час
Із дітьми”.



БДЖІЛКА

Рано-вранці бджілка встала,
Заспівала, загула,
Бджоленяток повмивала
І хатину підмела.

— Сядьте, дітки, на припічку,
Не впускайте в дім осу!
Я знайду квітучу гілку,
Кухлик меду принесу.

Борис Списаренко

МОРЕ

— Ти чому сьогодні, море,
Не грайливе, не прозоре?
Три тумани одягло
і зітхати почало...

— Я зморилось, я трудилось —
Я гойдало кораблі
Від усіх кінців землі...
Тільки днину відпочину,
Стану знову голубе
І гойдатиму тебе.

Борис Списаренко



Роляник

Запитання:

1. Як виглядали гості, що прибули до Славчика?
2. Що зайчики мали у кошичках?
3. Як виглядали яєчка, що були в кошичках?
4. Чого зайчики прийшли до хлопчика? Що вони у нього просили



ВЕСНЯНОЧКА

— Весно-весно-весняночко!
— Чого тобі, Оксаночко?
— Хочу пролісків блакитних,
Ранків сонячних, привітних,
Щоб „Весняночка” на полі
Задзвеніла в дружнім колі. —
Усміхнулася весна:
— Ось тобі, Оксанко, на:
Рясти, проліски блакитні,
Ранки сонячні привітні. —
І „Весняночка” на полі
Задзвеніла в дружнім колі.

Платон Воронько

ОБЛІТАВ ЖУРАВЕЛЬ

Облітав журавель
Сто морів, сто земель,
Облітав, обходив,
Крила ноги натрудив.
Ми спитали журавля:
— Де найкраща земля? —
Журавель відповідає:
— Краще рідної немає!

Платон Воронько



БАРВІНОЧКУ СИНЬООКИЙ

Анаталій Камінчук

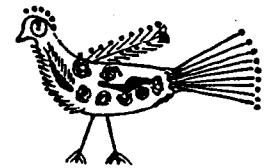
Барвіночку синьоокий,
Постелися на всі боки:
До травиці, до росиці,
До глибокої криниці.

Постелися по стежині,
Де бузки квітують сині,
Де ступає перші кроки
Наш Василько синьоокий.



УСМІХНИСЯ!

— Татку, чи ти можеш писати з заплу-
щеними очима?
— Певне, що можу.
— Ну, то підпиши мені свідоцтво.



ЩО ЗА ДИВО?

Дві голови має, та одні лиш хвіст,
А ніг має шість.
Що воно за диво? Хто з вас відповість?

ПИСАНКИ ДЛЯ ОЛЕНКИ

Два зайчики-побігайчики бігли один з поля, другий з лісу, аж на зеленому горбочку зустрілися:

- Здоров, Побігушку!
- Здоров, Гостровушку!
- Ти куди?
- А ти куди?
- Я до села.
- А я до міста.
- Чого ж тобі до міста?
- Ой, та писанок купити на Велик-

день чемній дівчинці Оленці!

— Запізнився ти, братіку, запізнився! Скоро понесуть у церкву паски святити, а ти собі щойно тепер про писанки пригадав!

— Сам здоров знаєш — скільки роботи навесні: то фіялкам очка порозтулювати, то берізки набіленько помалювати, а то коماشок побудити... То за тим, то за сим, що й про писанки забув. Ну, прощай, я поспішаю!

— Ой, горенько моє! З чим же я тепер до чемної дівчинки Оленки прийду? З порожнім кошичком?

— Не плач, братіку, не журись. Я знаю, що ми зробимо: тут недалеко живе тітка-сорока, славна писанкарка, вона чудові писанки пише. Не звичайною краскою і воском, а просто з неба, з дуги-веселки бере найкращі барви й такі взори розписує, що таких ніде в світі не побачиш.

— Гостровушку, братіку, веди мене до тітки-сороки!

— Біжи за мною! І то швидко!

Тут тітка-сорока витягла з дупла старої верби товсту книгу, стала читати.

„Оленка, вісім років, ходить до другої класи. Добре читає і пише по-українськи й вже по-англійському. Щонеділі ходить до церкви, знає молитви, добре відповідає отцеві на всі питання з релігії. Не збиткує в школі підчас перерви,



не галасує на вулиці, не штовхає на сходах інших дітей, не читає „каміксів”, не їсть забагато морозива. Завжди слухає маму і тата, тільки тоді дивиться на телевізію, коли дозволять це старші. Щовечора молиться за тата і маму, бабусю і братчиків, за рідню, що живе в Україні. Просить у Бога щастя і волю Україні.

Тітка-сорока далі вже й не читала товстої книги, а швиденько зняла з носа окуляри і глянула ласкаво на зайчиків:

— Кошечки маєте?

— Маємо, тіточко!

— Наберіть собі найкращих писанок і занесіть Оленці. Вона заслужила на гарний гостинець.

— Спасибі вам, тіточко!



Бігли вони з вітром у перегони, воду перепливали, полечком промчались лісом зашуміли, аж тут тобі гульк! — і тітка-сорочина хатка стоїть, а сама тітка-сорока сидить на плоті, окуляри в неї на носі, писальце в дзьобі тримає, в росі весняній його мие: скінчила роботу!

А довкола на зелених луках, ой, Боженьку! — то райські килими землю застелили, чи всі веселки з неба падали?... Ні! — це тітка-сорока таких чудових, українських писанок написала і скрізь на травичці порозкидала, щоб сушилися на сонці.

Зайчики-побігайчики вклонилися тітці до колін та обидва заговорили.

— А гроші у вас є? Без грошей хочете робити торг?

— Та ми не робимо торгу! Ми такий дарунок хочемо принести чемній дівчинці Оленці! Вона чемна, дуже чемна, тіточко-сороко!

— А ми побачимо, не обдурите мене! В мене є все записано у великій книзі.



Набрали зайчики в кошички писанок та так уже бігли до Оленки, що перегнали по дорозі всі автомашини. На щастя, прибігли саме в пору, коли панотець прийшли святити паски. Побігушок і Гостровушок поставили кошички з писанками на столі, коло свяченого, а самі поскакали в поле — щасливі-щасливі!

Ой скільки було радості в хаті у цей ранок Великодній, коли сонечко сипало на трави й квіти, на розквітлі дерева свої ласкаві, теплі проміння!

Подано за ІКЕР-ом скорочено з „Веселки” ч. 4/1973

Запитання:

1. Що знаєте про двох зайчиків? Яка розмова була поміж ними при зустрічі у Велику Суботу?
2. Чим зажурився один з зайчиків?
3. Хто йому допоміг?
4. Чому тітка-сорока подарувала зайчикові писанки?
5. Якою була Оленка? Подай її поведінку.



СОНЕЧКО

Прилетіло сонечко
На мою долонечку —
Крильця червоненькі,
Цяточки чорненькі,
По всіх пальчиках ходило,
З мізинчика полетіло.

Борис Списаренко



Крутиголівки для мудрої дитинки



Дорогі Читачі — любителі крутиголівок!

Вітаю Вас з Христовим Воскресенням — таким чудовим святом, його традиціями і звичаями у нашому народі. Величні Богослуження, свячення пасок, писання писанок, приготування крашанок, та всього іншого свяченого на великодньому столі, великодні мелодії дзвонів, гаїлки, жарти з водою у Великодній (Обливаний) понеділок — все це великі ознаки нашої культури. Мабуть небагато їх вже залишилося серед молодшого віку наших людей в Україні. Бережіть же їх! Треба ж, щоб вони відродилися в Україні!



НА ВЕЛИКДЕНЬ

На Великдень, на с - - - - і
Проти сонця, д - - и
Грались собі к - - - - - ми.
Та й стали х - - - - - ь
Обновами. Тому к святкам
З лиштвою п - - - - и
Соро - - - - у, а тій стьожку,
Тій с - - - - - у купили;
Кому ш - - - - - у смушеву,
Ч - - - - - и шкапові;
Кому свитку... Одна т - - - - и
Сидить без обнови
С - - - - - а, рученята
Сховавши в рукави.
— Мені мати к - - - - - а...
— Мені б - - - - о справив...
— А мені х - - - - а мати
Лиштву вишивала.
— А я в попа о - - - - а
С - - - - а сказала...



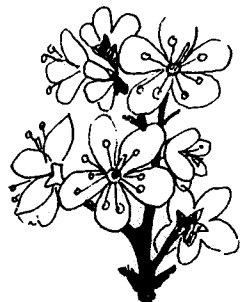
Тарас Шевченко

У квітневому числі будемо розгадувати великодні крутиголівки.

Доповніть пропущені букви:



1. Ой вінку, наш вінку,
Хрищатий б - - - - - у,
Я тебе п - - - а
Та в - - - а з вечора.
Та п - - - - а тебе
Я в терені та на д - - - - і,
На шовковім ш - - - - - у,
На золотім кіл - - - у.



2. Додаючи до коренів слів „Христос” і „Воскрес” нові наростки, приростки і закінчення утворити якнайбільше нових слів (найменше по 6). Зразок: вік — привіз — візник.

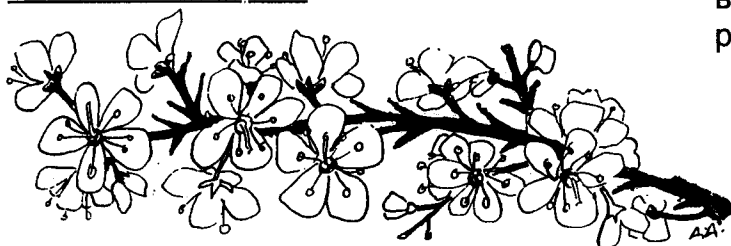
3. Які події були в Шевченковім житті у таких роках: 1838, 1840, 1843, 1845, 1857?
У яких взаєминах був Шевченко з цими людьми: Іван Сонешко, Карло Брюлов, Пантелеймон Куліш, Микола Гулак, Андрій Козачковський.



НАПИШІТЬ СЛОВА

Напишіть п'ять слів, які починаються буквою Б, а кінчаються літерою А. А всіх букв у слові має бути п'ять, наприклад: бочка.

Б — — — а
Б — — — а
Б — — — а
Б — — — а
Б — — — а



НАШЕ листування

Дорогий „Готуйсь”!

При кінці минулого року 27-го і 28-го грудня, наш Рій „Метелики” з Вінніпегу мав свій самостійний зимовий табір. Цей табір відбувся у Пластовій Домівці. Учасницями його були: Наталя Галайда, Моніка Сарай, Наталка Пона, Тереса Вавриков, Катя Зубач, помічниця сестричка Таїса Носик та сестр. Ірка Фога. Також мами новачок допомагали опікуватись дітьми.

На зимовому таборі новачки здобули вмільсть „Морозенко”, „Метелики”, самі відповідали за свою їжу, самі її варили. Під час цього табору вони мали дві прогулянки на санках і на лижвах.

На жаль, це був останній зимовий табір „Метеликів”, бо вони восени цього року переходять до юнацтва.

Однієї новачки не було в таборі, але вона була з нами на збірці під міською ратушею, щоб святкувати Свято Державности. Її допис та знімок всіх учасників Свята Соборности долучую разом з дописами інших новачок про табування.

Сестричка Ірка Фога з Вінніпегу.



Вечеря: зліва: Катя З., Тереса В., Наталка Г., пані Галайда (опікунка), Моніка С. і Наталка П.

„Метелики” і цього року мали свій зимовий табір 27-28 грудня. Ми поїхали на санках і бачили два фільми. Потім ми варили макарони три години, а на другий день табування ми їздили на лижвах. На цьому фото видно як ми вечеряємо.

Новачка **Наталя Пона**, Вінніпег

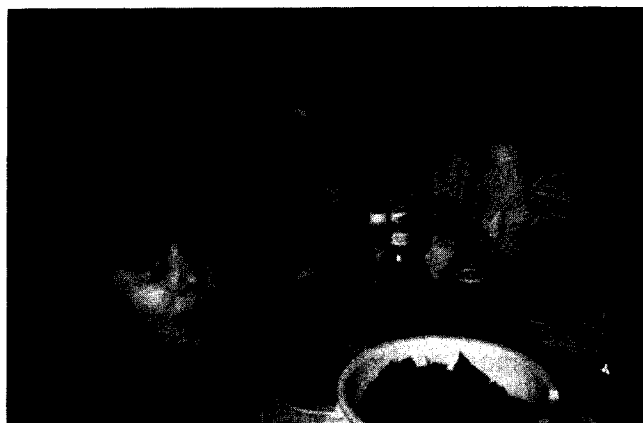


Їзда на ковзанах: зліва: Наталка Г., Тереса В.

Наш Рій „Метелики” мав зимовий табір минулого року. На цьому знімку видно наші змагання „бобовий ранець”, мали ми також теренову гру, в якій ми мали поборювати різні перешкоди.

Після наших ігор ми зварили смачну вечерю. Мені дуже подобався цей табір!

Новачка **Моніка Сарий**, Вінніпег



Вечеря: зліва: Моніка С., Наталка С., Наталка П., сестр. Таїса Н., Катя З., Тереса В., Наталка Г.



Теренова гра — на знімку зліва Наталка П., Тереса В., Моніка С. та Наталка Г. (дивись допис Моніки Сарий).

В грудні 1989 року наш зимовий табір у до- мівці. На знімку є Тереса Вавриков і Наташа Га- лайда. Вони їдять макарони („спегеті“) і салату що ми приготували. У нашому рої є 7 новачок, але однієї Арети Гаврачинської не було на зи- мовому таборі, була тільки на святкуванні 22 Січня під Ратушею.

Новачка Катя Зубач



Вставання: (дивись допис Тереси Вавриков), зліва: Катя З., Наталка П., Наталка Г., Терса В., Моніка С.)

На цій фотографії Наташа Галайда, Натал- ка Пона, Моніка Сарей, Тереса Вавриков і Ка- тья Зубач тількищо повставали. Ми говорили вночі першої ночі, самі варили вечерю, а одної ночі пішли спати в четвертій годині. Вранці ми мали прорух, їздили на лижвах. Мені цей табір дуже подобався.

Тереса Вавриков

Зимовий табір 1989

Тереса В, Моніка С., Наталочка П., Катя З, і я — Наташа Г. брали участь у зимовому таборі 27-28 грудня минулого року, але не було всіх Мете- ликів, бо Арета Г. не приїхала.

Ми мали ігри, дивилися на фільми, самі варили їжу та їздили на прогулянку, їздили на лижвах. Нам табір дуже сподобався!

Наташа Галайда



Під міською ратушею українська громада Вінніпегу: описала Арета Гаврачинська.



Вечеря: Катя З. (дивись її допис!), зліва: Тереса В., Наталка Галайда.



Їзда на ковзанах: зліва: Катя З, Наталка Пона.

Дорогий „Готуйсь“!

У Вінніпегу 22 січня цього року члени Пла- сту і СУМ-у та вся українська громада Вінніпе- гу зібралися перед Міською Ратушею, щоб свят- кувати Самостійність Соборність України. Того дня було дуже зимно. Мої приятелі та я мало- цю не позамерзали. Співав хор 1000-ліття Вінніпегу, були також посадник Вінніпегу, митрополит Ма- ксим Германюк та багато священників.

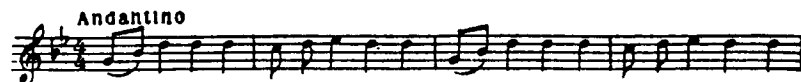
Мені було дуже цікаво слухати промови пл. сен. Оксани Шулякевич, а вона говорила про самостійність України. Ми всі зійшлися під Місь- кою Ратушею, знаючи, що того дня в Україні українці творили ланцюг Соборности земель України з Києва до Львова.

Новачка Арета Гаврачинська





ДЕСЬ ТУТ БУЛА ПОДОЛЯНОЧКА



Десять тут бу-ла по-до-ля-ноч-ка, десяти тут бу-ла мо-ло-де-сен-ь-ка.

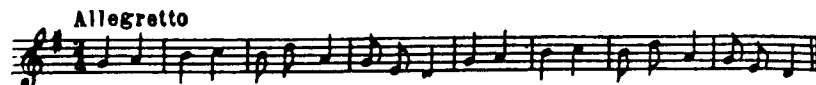


Тут во-на сі-ла, тут во-на впа-ла, до землі при-па-ла. бо во-ди не ма-ла.
сім літ не вмивалась,

- | | |
|---|--|
| 1. Десять тут була подольночка,
Десять тут була молодесенька.
Тут вона сіла,
Тут вона впала,
До землі припала,
Сім літ не вмивалась,
Бо води не мала. | 2. Ой, устань, устань, подольночко,
Ой, устань, устань, молодесенька!
Умий своє личко,
Та личко біленьке,
Біжи до Дунаю,
Бери молоденьку,
Бери ту, що скраю! |
|---|--|



ТА ВНАДИВСЯ ЖУРАВЕЛЬ



Та вна-див-ся жу-ра-вель, жу-ра-вель до ба-биних ко-но-пель, ко-но-пель.



Та-кий, та-кий жу-ра-вель, та-кий, та-кий ци-ба-тий, ко-но-пель-ки щип-ле.
та-кий, та-кий нос-а-тий, та-кий, та-кий диб-ле.

1. ЩО ЦЕ?

- Не думає, не говорить,
та числити знає,
і коли лише захочеш
твій тягар все добре обчисляє.
- Своїх очей не мають, а другим
бачити допомагають.
- Стоять високими рядами
понад дахами, понад коминами.
- Брат до сестри у гості йде,
а вона від нього втікає.



3. ХТО Ж МИ ТАКІ?

(Уклав Б. Данилович)

Ми — два брати.
Куди б не йти,
Ми завжди разом — до мети.
Усенький день працюєм досить,
Бо кожен з нас тягар все носить.
Наш відпочинок — біля ліжка,
Як босі вже дитячі ніжки,
Коли на землю ляже нічка...
Хто ж ми такі? Ми !



4. ХТО ЦЕ?

У воді сидить охоче,
Та не риба і не рак.
Вистромля бульками очі
І співає: „Кум-квак!“



- Та внадився журавель, журавель,
До бабиних конопель, конопель.

П р и с п і в:

- Такий, такий журавель,
Такий, такий цибатий,
Такий, такий носатий,
Такий, такий дибле,
Конопельки щипле.
- Ой, я тому журавлю, журавлю
Києм ноги переб'ю, переб'ю!
 - П р и с п і в...
 - Та щоб же він не дибав, не дибав,
Конопельок не щипав, не щипав!
 - П р и с п і в...
 - Оце тобі, журавель, журавель,
Щоб не займав конопель, конопель!

П р и с п і в...



ГАЛЕРІЯ ГОТУЙСЬ

Дорогі Читачі — любителі малюнків-рисунків!

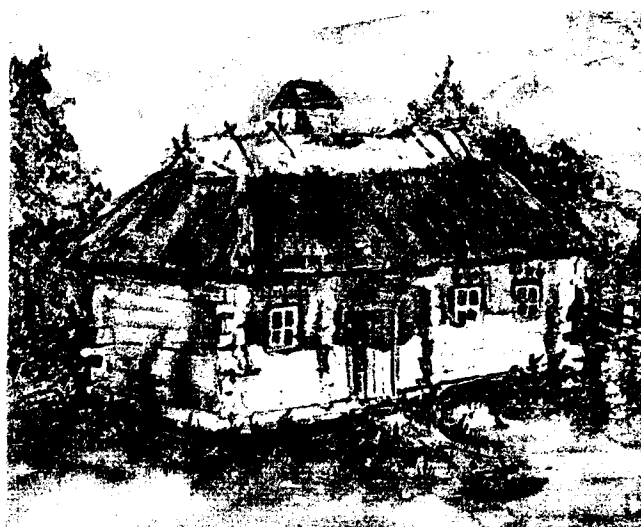
Дорогі Читачі — любителі малюнків-рисунків! Подаємо малюнки цим разом виняткові. Вони з України. Їх малювали минулого року школярі молодших клас Київської Республіканської художньої середньої школи імені Т. Шевченка. Малюнки їхні були виконані після прогулянки, на якій вони зустрілися з весняними краєвидами природи та з чудовими пам'ятками української народної архітектури. Після неї стали вони учасниками конкурсу під назвою „Діти малюють пам'ятки”. Бачили вони музейні зони (місця) Поділля, Карпат, Слобожанщини, діяла оціночна комісія. Першунам вручили пам'ятні сувеніри, а найкращі поміщені в журналі дорослих „Пам'ятки України” ч. 4/1989.



Розгадки крутиголівков ч.11 і 12/1989.

Ч.11: 1. Моринці, Керилівка, Лисянка, Вільно, Варшава, Петербург, Київ, Переяслів, Яготин, Ніжин, побережжя Чорного моря, міста вздовж Дніпра на Правобережжі, де зупинялися чумаки, їдучи по сіль, Почаїв, Оренбург, Орськ, мандрівка по Аральському озері, Новопетровський порт на березі Каспійського моря, Астрахань, Саратов, Нижній Новгород, Москва.

2. Школи: Керилівка (дяк вчив), Академія мистецтв у Петербурзі, самоосвіта, читання книжок. 3. Шевченкові найближчі друзі: Іван Сошенко Пантелеймон Куліш, Андрій



Козачковський, Варвара Репніна, Григорій Квітка-Основ'яненко, Євген Гребінка, Михайло Щепкин, Микола Костомарів, Василь Білозерський, Ганна Білозерська, Михайло Лазаревський та багато інших, бо Шевченко з'єднавав приязнь багатьох людей своєю пошаною їхньої індивідуальності. 4. 1838 — викуп з кріпацтва, 1840 — перший „Кобзар”, 1843-1845 — дві поїздки в Україну; 1848 — арешт і заслання; 1857 — поворот із заслання, перебування у Нижньому Новгороді, 1859 — виїзд до Петербургу, в червні в Україну. 5. Одпочине, нашій Україні, писанка, поросло. Свою Україну, люте, тяжкую, Господа. в) гармати, запорожці, панувати. г) великій, вольній, пом'янути, тихим.



Ціна \$2.50

ЯК Зробити

МАЛЬВУ — СОБАЧКУ.

Потрібно: штучного хутра, чи плюшу чи трикотажу з волосінням будь-якого кольору; (на вуха дати матеріал іншого кольору), матеріалу ситець чи шовк, вати, гудзиків на очі, оксамиту на ніс чорного кольору. Для прикраси Мальви зробить нашійник зі шкіри чи клейонки, можна причепити ще медаль.

Як зробити? Можна шити руками або машиною (при вирізуванні треба лишити на шви трохи матеріалу). Зшити до половини тулуба черевце так, щоб усі частини співпали, зшити ноги. Те саме зробити з другою половиною; у місці з літерами *a-b* пришити лоб. Готові половинки скласти, приметати і зшити голову (від носа) і спину до літери *в*, а потім підборіддя до літери *г*, далі шити черевце до рисочок. В кутках надрізати шитво і вивернути на лицевий бік. Вставити скелет і наповнити ватою форму — ноги, голову, наприкінці тулуб і зшити отвір. Вуха припрасувати й прикріплювати в місцях, зазначених рисками. Очі зробить з гудзиків, ніс з оксамиту чи трикотажу чорного кольору. Вирізане кружальце пришити рідким стібком, стягнути нитку і капшучок наповнити ватою та стягнути до кінця. Кульку ніс пришити на місце.

